

Có những nỗi buồn

Thơ Lê Tuấn

Có những nỗi buồn đến không tên
Chợt nói cùng ta lúc lên đèn
Bóng chiều vừa tắt bên khung cửa
Ta thấy em vơi, đáng thân quen.

Có cái nỗi buồn đến không đi
Nó ở bên ta, sống thật lì
Nỗi hờn vong quách, đau thân phận
Uất nghẹn trong lòng lúc phân ly.

Có những nỗi buồn đến êm ru
Như khói nhẹ vương bóng sương mù
Lá bay theo gió, chiều thu tím
Lặng lẽ cùng ta bước phiêu du.